

INGUNN

-----door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Samengestelde Scandinavische naam:

1] 'Ing-' verwijst naar de stamgod Ing van de Germaanse stam der Inguaeonen;

2] '-unn' = 'bemind', 'geliefd';

Dus: 'geliefde van god'; 'door god bemind'.

*

In klank wel, maar etymologisch niet geheel verwant is de naam Ingund = 'strijdster voor god'.

*

Ingundis (of **Ingunda**) van **Bourgondië**, Afrika; bannelinge; † **eind 6e eeuw**); tezamen met haar man **Hermenegild** (ook **Ermenegild**, **Ermengild**, **Ermingild**, **Herménégilde**, **Hermenegildis**, **Hermenegildus**, **Hermengildus**, **Irmgild** of **Irmingild**) van **Sevilla**, Spanje; martelaar; † **585**.

Feest 13 april (& 29 juli?).

Hermenegild werd rond 564 geboren als oudste zoon van de Visigotische koning Leovigild en koningin Theodosia. De koning was een aanhanger van de ketterij der Arianen en zo werd Hermenegild tezamen met zijn jongere broer Reccared ook in deze sfeer opgevoed. In 579 droeg Leovigild een deel van zijn grondgebied met de bijbehorende macht over aan zijn oudste zoon; het betrof de stad Sevilla met wijde omgeving. Hij organiseerde een huwelijk voor hem met de Austrasische prinses Ingundis. Austrasië was het oostelijke deel van het Frankische rijk. Dat werd op dat moment geregeerd door Ingundis' vader, de katholieke koning Sigisbert I, die gehuwd was met koningin Brunhilde. Zij liet zich door haar huwelijk niet afbrengen van het geloof waarin zij was opgevoed. Sterker nog, door de gezamenlijke inspanningen van Ingundis en de heilige monnik Leander, bekeerde Hermenegild zich tot haar geloof. Op een moment dat zijn vader niet in de buurt was, nam hij openlijk afstand van zijn Ariaanse achtergrond en liet zich opnemen in de katholieke kerk.

Zijn vader, koning Leovigild, was hierover zo gebelgd, dat hij zijn zoon al zijn titels en waardigheden ontnam en hem zelfs het recht van troonopvolging ontzegde. Hij ging in zijn dreigementen nog verder: als Hermenegild niet terug wenste te keren tot de godsdienst waarin hij was grootgebracht, zou hij hem persoonlijk alles afnemen: zijn bezittingen, zijn vrouw, ja zelfs desnoods zijn leven. De kroonprins liet zijn vader weten dat hij hem in alle dingen van deze wereld ter wille zou zijn en hem onvoorwaardelijk zou gehoorzamen, zelfs als hij daarmee zijn kroon en heerschappij zou kwijtraken; maar Jezus was en bleef Gods Zoon: daar kon zelfs zijn vader hem niet meer van afbrengen. Ten einde raad besloot vader Leovigild tegen zijn zoon ten strijde te trekken. Hij sloeg het beleg rond de muren van Hermenegild's verblijfplaats, de stad Sevilla. Voor alle zekerheid had de prins zijn vrouw en hun kind bij de Romeinse opperbevelhebber in Spanje in veiligheid gebracht. Het beleg duurde een jaar. In die tijd zocht Hermenegild steun in het Oost-Romeinse Rijk. Zijn geestelijk leidsman, Leander, werd zelfs naar Byzantium gestuurd om hulp te halen. Maar daar liet men hem weten dat men niets voor de opstandige prins kon doen, ook al stonden ze daar godsdienstig gesproken aan de kant van de jongen.

Nu wendde Hermenegild zich tot de opperbevelhebber van het Romeinse leger op Spaans grondgebied. Deze beloofde hem inderdaad te hulp te komen, maar bedacht zich en leverde Ingundis met haar zoon uit aan de vijand. Sevilla viel en Hermenegild trok zich terug in de stad Osseto, waar een beroemde bedevaartskerk was. Maar ook deze plaats werd door zijn vader ingenomen. Hermenegild zocht nu zijn heil in de kerk. Hier durfde de koning zijn zoon niet met geweld weg te halen uit angst voor het volk. Dus zond hij zijn tweede zoon, Reccared, met de belofte dat vader alles zou vergeten en vergeven als Hermenegild zich vrijwillig zou overgeven. De kroonprins geloofde zijn vader, kwam naar buiten, wierp zich neer voor de voeten van zijn vader, smeekte om vergeving, maar benadrukte nog eens dat hij nooit van zijn geloof af zou vallen. De koning omarmde hem. Maar ze waren nog niet in het legerkamp aangekomen, of hij liet zijn zoon de koninklijke gewaden en alle andere tekenen van zijn waardigheid afnemen, en sloot hem op in de gevangenis van Tarragona. Om hem tot andere gedachten te brengen liet hij hem daar folteren. Maar de jongen was niet te vermurwen. Hij maakte van de nood een deugd, en gebruikte de gevangenis als een vrijwillige boetedoening voor zijn zonden; hij ontzegde zich nog meer dan hij als gevangene eigenlijk al moest. Tegen Pasen stuurde zijn vader een Ariaanse bisschop naar hem toe om zijn zoon ertoe te bewegen uit diens handen de communie te ontvangen. Maar Hermenegild weigerde resoluut. Hij zei dat hij liever een aards koninkrijk opgaf dan het hemelse te verliezen. Daarop koelde de koning zijn woede op het geloof van zijn zoon door een beul opdracht te geven de kroonprins in de gevangenis ter dood te brengen. Dat gebeurde op paaszaterdag van het jaar 585.

Ingundis werd naar Noord-Afrika verbannen. Daar kwijnde zij weg en stierf. Jaar en dag van haar dood zijn niet bekend. Zij wordt beschouwd als een slachtoffer van haar trouw aan het ware geloof.